

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ/ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἡ Κυριακή, 18^η Ἀπριλίου / 1^η Μαΐου 2022 ,ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ὡς Δευτέρα Κυριακή μετὰ τὸ Πάσχα καὶ ὡς Κυριακή τοῦ Θωμᾶ.

Κατὰ τὴν Κυριακὴν ταύτην ἡ Ἐκκλησία ἀναμνησθῆσκει τὸ γεγονός τῆς μετὰ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου ἐμφανίσεως Αὐτοῦ τὴν ὀγδόην ἡμέραν, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων εἰς τὸ ὑπερῶν εἰς τοὺς μαθητάς, ὅτε καὶ ὁ Θωμᾶς ἦτο μετ' αὐτῶν καὶ προτραπείς ὑπὸ τοῦ Κυρίου ὅπως ψηλαφήσῃ Αὐτόν, ἐψηλάφησε τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευράν Αὐτοῦ καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσεν καὶ ὁ Κύριος εἶπεν Αὐτῷ «ὅτι ἑώρακάς με πεπίστευκας, μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες», (Ἰωάν. 20, 24-31) .

Α. Τὸ γεγονός τοῦτο ἐωρτάσθη εἰς Κανᾶν τῆς Γαλιλαίας, ὁμοῦ μετὰ τοῦ γεγονότος, τοῦ ἐκεῖ συμβάντος, τῆς μετατροπῆς δηλονότι τοῦ ὕδατος εἰς οἶνον καὶ τῆς εὐλογίας τοῦ γάμου, ἐορταζομένου τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ, λόγῳ τῆς Περικοπῆς τοῦ ἐν Κανᾷ γάμου, ἀναγιγνωσκομένης τὴν Δευτέραν μετὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ.

Τῆς πανηγύρεως εἰς Κανᾶν προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καὶ τοῦ Γέροντος Καμαράση Ἀρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου, Ἀγιοταφιτῶν Ἱεροδιακόνων καὶ Ἀραβοφώνων Ἱερέων τῆς περιοχῆς τῆς Γαλιλαίας.

Εἰς τὸ Κοινωνικὸν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ὡς ἔπεται:

«Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐφάνέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ», (Ἰωάν. 2,11).

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί,

Ἡ θεία Χάρις τοῦ ἀναστάντος Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, ἔνθα ἔστησαν οἱ πόδες τοῦ Χριστοῦ ἀλλὰ καὶ τῆς μητρὸς Αὐτοῦ τῆς Θεοτόκου ἀειπαρθένου Μαρίας, ἵνα μετὰ παρρησίας καταγγείλωμεν τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ τοῦτο διότι, ὡς κηρύττει ὁ σοφὸς Παῦλος: «εἰ δέ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν κενὴ δέ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν», (Α΄ Κορ. 15,14).

Ἡ σημερινὴ Εὐαγγελικὴ περικοπὴ ὡς καὶ ἡ αὐριανὴ τοιαύτη ἀναφέρεται εἰς τὰ σημεῖα, τὰ ὅποια ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ, ἵνα αὐτοὶ καὶ ἡμεῖς πιστεύσωμεν ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ «ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχωσιν ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ», (Ἰωάν 20,31).

Εἰς μέν τὴν σημερινὴν Εὐαγγελικὴν περικοπὴν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ἰωάννου

ἀκούομεν τοῦ Κυρίου λέγοντος τῷ Θωμᾷ «ὅτι ἑώρακάς με πεπίστευκας, μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες», (Ἰωάν. 20,29) εἰς δὲ τὴν ἄλλην Εὐαγγελικὴν περικοπὴν ἀκούομεν ὅτι ἐποίησεν τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐφάνέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν οἱ μαθηταὶ Αὐτοῦ», (Ἰωάν. 2,11).

Τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν δύναμιν τῆς πίστεως διὰ τὴν κατανόησιν τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Οἰκονομίας ἐπικαλεῖται καὶ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός λέγων:
«Πεφανέρωται τὰ θαύματα τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει τὸ μυστήριον».

«Καὶ μεθ’ ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ’ αὐτῶν· ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· εἰρήνη ὑμῖν· εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός· καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου», (Ἰωάν. 20, 26-28).

Ἑρμηνεύων τοὺς λόγους τούτους ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «εὐλογώτατα τοιγαροῦν τὰς ἀγίας συνόδους ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις ποιούμεθα κατὰ τὴν ὁγδόην. Καὶ εἰ χρή τι καὶ μυστικώτερον εἰπεῖν, ἀποκλείομεν μὲν τὰς θύρας ἐπιφοιτᾷ δὲ καὶ ἐπιφαίνεται πᾶσιν ἡμῖν ὁ Χριστός, ἀοράτως τε καὶ ὁρατῶς ἀοράτως μὲν ὡς Θεός, ὁρατῶς δὲ πάλιν ἐν σώματι. Ἐπιτρέπει δὲ καὶ δίδωσι τῆς ἀγίας αὐτοῦ σαρκὸς ἀποθίγειν. Πρόσιμεν γάρ κατὰ χάριν Θεοῦ τῇ μεθέξει τῆς μυστικῆς εὐλογίας εἰς χεῖρας δεχόμενοι τὸν Χριστόν, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἀραρότως πιστεύσωμεν ὅτι τὸν ἴδιον ἀληθῶς ἡγειρε ναόν... Παραιτώμεθα τοίνυν ὡς ὀλέθριόν τι χρῆμα τὴν ἀπιστίαν καὶ μετὰ τὸ ἄψασθαι τοῦ Χριστοῦ πιστότατοι δὲ μᾶλλον καὶ βέβαιον ἔχοντες εὐρισκόμεθα φρόνημα».

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ συμμετοχὴ μας εἰς τὸ μυστήριον τῆς μυστικῆς εὐλογίας, τούτέστιν τῆς κοινωνίας τοῦ τιμίου Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἀποτελεῖ ἀληθῆ ὁμολογίαν καὶ ἀνάμνησιν, ὅτι ὁ Κύριος ἀπέθανε καὶ ἀνέστη δι’ ἡμᾶς καὶ ὑπὲρ ἡμῶν.

«Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ· ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον», (Ἰωάν. 2,1-2).

Σχολιάζοντες τὴν παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν ἐν Κανᾷ Γάμον, ὁ μὲν Ζιγαβηνός λέγει: «Ὁ τὸν γάμον νομοθετήσας ἦλθε τιμήσων τὸν γάμον καὶ ἀγιάσων αὐτόν τῇ παρουσίᾳ Αὐτοῦ [τοῦ Ἰησοῦ]. Ὁ δὲ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας ἐπικαλούμενος τὸν θεῖον Παῦλον λέγει «Φιλάνθρωπος ὢν ὁ Σωτὴρ τετίμηκε τῇ παρουσίᾳ Αὐτοῦ τὸν γάμον, [αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος ὄντος] ἡ πάντων εὐθυμία καὶ χαρά, ἵνα τῆς τεκνογονίας τὴν ἀρχαίαν ἐξελάσῃ [= ἀπομακρύνῃ] κατήφειαν [= τὴν κατάραν]. Καὶ τοῦτό διότι, αὐτός ὁ ὁποῖος εἶναι ἠνωμένος μέ τὸν Χριστόν ἀποτελεῖ νέον δημιουργήμα. Ἡ ἀρχαία κατάστασις, τὴν ὁποίαν εἶχε δημιουργήσει ὁ Μωσαϊκός νόμος καὶ ἡ ἁμαρτία ἐπέρασεν. Ἰδοὺ ἔχουν γίνεи ὅλα νέα «εἰ τις ἐν Χριστῷ καινὴ κτίσις. Τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάντα», (Β΄ Κορ. 5,17).

Κατὰ δὲ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, ὁμιλῶν περὶ τοῦ Κυρίου παρουσιάζει τὸν Χριστόν ὡς νυμφίον, λέγων «ὁ ἔχων τὴν νύμφην νυμφίος ἐστίν», (Ἰωάν. 3,29). Ἑρμηνεύων τό χωρίον τοῦτο ὁ ἅγιος Κύριλλος

Ἀλεξανδρείας, ἀναφέρεται εἰς τόν γάμον τόν πνευματικόν μεταξύ ἀνθρωπότητος καί Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος γάμος, ἐπιτυγχάνεται διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος. Κατά δέ τόν ἐρμηνευτήν Ζιγαβηρόν, ἡ νύμφη εἶναι «ὁ λαός τῶν πιστῶν, τούτέστιν ἡ Ἐκκλησία, ἡ μυστικῶς συναπτομένη τῷ Χριστῷ διὰ πίστεως».

«Δίκην [κατά τρόπον] ἡλιακῆς ἀκτῖνος ἡ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἀνέλαμψε δόξα», λέγει ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, «ὅταν ἐποίησε τήν ἀρχήν τῶν σημείων ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, ἐνώπιον τῆς Μητρὸς καί τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ», (Πρβλ. Ἰωάν. 3, 1-11). Μεταξύ δέ τῶν πολλῶν καί ἄλλων σημείων, τά ὁποῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ εἶναι ἡ ὑπό τοῦ ἀπιστοῦντος μαθητοῦ Αὐτοῦ Θωμᾶ, ψηλάφησις τῆς πλευρᾶς Αὐτοῦ τῆς ἐκ τῆς στρατιωτικῆς λόγχης κεντηθείσης.

Ὁ Χριστός, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, διὰ τῆς Ἀναστάσεώς Του, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐνίκησε τόν θάνατον τῆς φθορᾶς καί τῆς ἁμαρτίας, ἀφ' ἑτέρου δέ διέλυσε τήν ἔχθραν μεταξύ Θεοῦ καί ἀνθρώπων καί ἐχαρίσατο τήν ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν (Φίλιπ. 4,7) εἰρήνην Αὐτοῦ. «Αὐτός γάρ ὁ Χριστός ἐστίν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τά ἀμφότερα ἓν καί τό μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας» (Ἐφ. 2,14), κατά τόν Θεῖον Παῦλον.

Αὐτήν ἀκριβῶς τήν εἰρήνην τοῦ Χριστοῦ, δηλονότι τήν εἰρήνην τοῦ ἁγίου Πνεύματος Αὐτοῦ ἐπικαλεῖται ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἐν παντί καιρῷ καί τόπῳ. Αὐτήν τήν εἰρήνην τοῦ Χριστοῦ ἔχει ἀνάγκην ὅσον ποτέ ἄλλοτε ὁ ἐν συγχύσει καί ἀκαταστασίᾳ εὐρισκόμενος κόσμος. «Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τήν ἐμήν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν· μή ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά μηδέ δειλιάτω», (Ἰωαν. 14,27), παραγγέλλει εἰς ἡμᾶς ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Κύριος καί Θεός ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Ἀμήν. Χριστός Ἀνέστη. Ἐτη πολλά, εὐλογημένα καί εἰρηνικά».

Τήν μεσημβρίαν ὁ ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Χρυσόστομος καί τό Ἐκκλησιαστικόν Συμβούλιον παρέθεσαν τράπεζαν, ὅτε ὁ Μακαριώτατος καί πάλιν προσεφώνησεν εἰς πρόποσιν τά κάτωθι:

«Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος ἀγαλλιασώμεθα καί εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ», (Ψαλμ. 117, 24), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός.

Σεβαστοί ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Τίμια μέλη τῶν Ἐπιτρόπων τῆς Ἐκκλησίας,

Ὅσιολογιώτετε Ἀρχιμανδρίτα π. Χρυσόστομε,

Ἀγαπητοί ἀδελφοί,

Ἀγάλλεται καί εὐφραίνεται ἡ ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἰδιαιτέρως ἡ τοπική ἐκκλησία τῆς ἀγιογραφικῆς ὑμῶν Πόλεως Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τῇ ἑορτίῳ καί Πασχαλίῳ ταύτῃ ἡμέρᾳ.

Εὐχαριστοῦμεν τόν ἅγιον Τριαδικόν ἡμῶν Θεόν διὰ τήν εὐλογίαν ἣν ἐχαρίσατο ἡμῖν, ἵνα συναχθῶμεν ἐπὶ τῷ αὐτῷ μετὰ ἀπό τήν δοκιμασίαν τῆς θανατηφόρου νόσου τοῦ κορωνοϊοῦ.

Τό γεγονός τοῦ σταυρικοῦ πάθους καί τῆς τριημέρου ταφῆς καί τῆς ἐκ νεκρῶν

ἀναστάσεως τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀποτελεῖ τό πλήρωμα τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Οἰκονομίας.

Ἡ ζῶσα παρουσία τῶν Χριστιανῶν ἐν τῇ ἀγίᾳ Γῇ καί δὴ ἐν τῷ ἱερῷ καί προσκυνηματικῷ τούτῳ τόπῳ, ἀποτελεῖ τρανὴν ἀπόδειξιν ὅτι «καί πύλαι ᾄδου οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς, τῆς Ἐκκλησίας», (Ματθ. 16,18) κατὰ τό εἰρημένον ὑπὸ τοῦ Κυρίου.

Τό κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ εἶναι κήρυγμα δικαιοσύνης, ἀγάπης, εἰρήνης καί θείας φιλανθρωπίας «οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλούς εἰς μετάνοιαν», (Ματθ. 9,13) λέγει Κύριος. Τοῦτο ἐπιβεβαιοῖ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέγων «ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλῃ πρὸς αἷμα καί σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικά τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις», (Ἐφ. 6,12).

Ἰδοὺ καί πάλιν διὰ τι ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό πλήρωμα τοῦ μυστηρίου τῆς ἐνανθρωπήσεως καί ἐνσαρκώσεως τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ: «Ἐσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος», (Α΄ Κορ. 15,26) κηρύττει ὁ Θεῖος Παῦλος, ἐπικαλούμενος τὸν Προφήτην Ἡσαΐαν λέγοντα: «Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νῆκος. Πού σοῦ θάνατε τό κέντρον, πού σοῦ ᾄδῃ τό νῆκος», (Α΄ Κορ. 15, 54-55/ Ἠσ. 25, 8).

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, οἱ κατοικοῦντες καί παρεπιδημοῦντες ἐν τῇ κώμῃ τῆς Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ἔνθα ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἐποίησε τό πρῶτον Αὐτοῦ θαῦμα καί ἐφάνέρωσεν τὴν δόξαν Αὐτοῦ ἦλθομεν μετὰ τῆς τιμίας συνοδείας ἡμῶν ἀπὸ τὸν τόπον τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, δηλονότι τὴν ἀγίαν πόλιν Ἱερουσαλὴμ, διὰ νὰ ἀναφωνήσωμεν ἀπὸ κοινοῦ τὸν νικητήριον κατὰ τοῦ θανάτου χαιρετισμόν «Χριστὸς Ἀνέστη».

Περιττὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡμεῖς προσωπικῶς θεωροῦμεν τὸν ἑαυτὸν ἡμῶν κάτοικον τῆς Κανᾶ καί μέλος τῆς εὐλογημένης ἡμῶν Χριστιανικῆς Κοινότητος. Διὰ τοῦτο καί παραγγέλλομεν ὑμῖν διὰ στόματος τοῦ σοφοῦ Παύλου «τά ἀρχαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονε καινὰ τὰ πάντα», (Β΄ Κορ. 5,17).

Χριστὸς Ἀνέστη. Ἔτη πολλά καί καρποφόρα ἐν Χριστῷ».

Β΄. Εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως

Ἐωρτάσθη δι’ Ἑσπερινοῦ ἀφ’ ἑσπέρας μετὰ προσκυνήσεως εἰς τὴν Ἀγίαν Ἀποκαθήλωσιν καί τὸν Ἅγιον Τάφον, θυμιάματος, Μεγάλῃς Εἰσόδου καί Ἀρτοκλασίας εἰς τό Καθολικόν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, τοῦ ὁποίου προεξῆρξεν ὁ Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιος, συνιερουργούντων αὐτῷ Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων καί ψαλλόντων τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Συμεὼν καί τοῦ Τυπικάρη τοῦ μοναστηριακοῦ Ναοῦ τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἐλένης Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀλεξίου καί προσευχομένων ἐντοπίων πιστῶν καί εὐαρίθμων προσκυνητῶν.

Ἡ ἑορτὴ ἑωρτάσθη καί τὴν πρωΐαν διὰ θείας Λειτουργίας ὡς «Μικρὰ Παρρησία» εἰς τὸν Ἅγιον Τάφον, προεξάρχοντος ὡσαύτως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου καί συλλειτουργούντων αὐτῷ Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων καί διακόνων καί προσευχομένων Ἱεροσολυμιτῶν πιστῶν καί προσκυνητῶν,

ψάλλοντος τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Συμεών, βοηθούντων τῶν μαθητῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς Σιών.

Τῆς πανηγύρεως ληξάσης ἡ Ἀρχιερατική Συνοδεία ἀνῆλθεν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα.

Ἐνταῦθα ὁ Πατριαρχικός Ἐπίτροπος ηὐχήθη τό φῶς καί τήν δύναμιν τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ εἰς τοὺς προσελθόντας πιστούς.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας